

MEDZI PROTOTYPOM A REALITOU

4.8.2026 - Simona Janišová | Slovenské centrum dizajnu

Mladá dizajnérka dvojica Tímea Kepová (1999) a Georgios Somarakis (1999) spolu založili štúdio Vnem zamerané na dizajnérske autorské solitéry a malosériovú produkciu. Na scénu produktového dizajnu prinášajú vlastný dizajnérsky názor, ktorým sa snažia konkurovať veľkovýrobe a rýchlym riešeniam.

Nechýba im sebakritika, ale ani inovatívne nápady, manuálna zručnosť a detailné technické riešenia. Zozbierali množstvo ocenení, ale na ten najväčší úspech ešte stále čakajú: aby sa ich práca dostávala ku klientom.

Obaja ste v roku 2024 ukončili štúdium na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (VŠVU). Je vaša denná realita vzdialená od očakávaní, ktoré ste mali počas štúdia, alebo sa im aspoň približuje? Predstavovali ste si takto svoj život po škole?

GS: Podľa mňa sa tento druhý rok po škole, kde som absolvoval na katedre dizajnu Ateliér industrial dizajnu, viac približuje k tomu, čo sme chceli robiť. Máme o niečo viac práce, aj sa darí lepšie zadefinovať nás ako štúdio. Momentálne napríklad spolupracujeme s jednou firmou na vývoji nových produktov, a to je vlastne to, čo sme chceli robiť hneď po škole. Len to nebolo možné, pretože sme nemali vybudované portfólio. Tak sme si počas prvého roka po štúdiu povedali, že si ho budeme budovať vlastnými autorskými vecami. Tak vznikli napríklad lampy z hadice THE HOSE (2025), realizovali sme zákazkovú policu BURNOUT SHELF (2025) a zároveň aj drobné doplnky do interiéru z dreva. Primárne to bolo dobré na to, aby sme vyjadrili svoj štýl a ukázali, čo vieme robiť. To, že konečne máme ateliér, zlepšuje organizovanie času a režimu. Úprimne sme si mysleli, že bude jednoduchšie začať sa živiť dizajnom hneď po škole. Ale museli sme si uvedomiť, že asi naozaj trvá nejaký čas, kým sa človek dostane do bodu, že je produktový dizajnér.

TK: Potom sme otvorili portál Profesia a zistili sme, že na Slovensku je to naozaj s prácou v dizajne také zlé. Až po škole nám došlo, že sa tu nedá veľmi zamestnať ako produktový dizajnér. Chvilu som pracovala v architektonickom štúdiu, keďže som študovala interiérový dizajn na katedre dizajnu VŠVU (2022 - 2024), ale nebolo to pre mňa. Rozhodli sme sa teda, že dáme všetku našu energiu do hľadania vlastnej cesty. Presvedčili sme sa tiež, že dizajn nie je len o tom niečo navrhnúť, ale že okolo toho je ešte tisíc ďalších vecí, ktoré človek musí robiť a riešiť. A to som si dovtedy neuvedomovala.

Chceli by ste na niektoré z tých aktivít niekoho mať, keby sa dalo?

TK: Podľa mňa je veľmi prospešné mať pri niektorých veciach okolo seba ľudí, ktorí sa na ne špecializujú. Či už ide o grafiku, fotenie, texty alebo ďalšie veci okolo prezentácie značky a produktov. Väčšinu z toho si momentálne robíme sami, lebo na to zatiaľ nemáme prostriedky, ale často cítime, že ak by to vykonal človek, ktorý sa tomu profesionálne venuje, výsledok by bol úplne niekde inde. Pri custom produktoch by sa nám určite zišli ľudia na tieto oblasti, aby produkty možno lepšie fungovali aj v online priestore. Ešte počas štúdia na Vysokej škole výtvarných umení ste okrem semestrálnych prác začali riešiť projekt mimo školského zadania 15:15. Tento súbor sedacieho nábytku sa stal prvým projektom vášho spoločného štúdia. Mali ste už vtedy v hlave, že to bude to, čím sa pokúsite živiť?

GS: Asi áno. Chceli sme si vyskúšať prvý oficiálny spoločný projekt, a tým odštartovať našu spoluprácu.

TK: Pri tej kolekcii sme si aj dosť vecí uvedomili. Navrhovať nábytok nás veľmi baví, no priamo ho aj vyrábať by bolo pre nás nereálne. Skôr chceme ísť cestou spolupráce s výrobcami a na vývoji sa podieľať s nejakou konkrétnou firmou.

Hľadali ste výrobcu na túto kolekciu?

GS: Hľadali sme aj tu na Slovensku, ale zatiaľ z toho nič nebolo. A potom sme to už netlačili ďalej, čo je možno trochu aj naša chyba. Ako keby sme čakali, že to samo nejako pôjde, ale to sa nedá.

TK: Keď na to však príde niekedy čas, kolekcii sa chceme ešte venovať.

Chápem, že vás určite baví viac navrhovať a prototypovať. Štúdio vám zatiaľ funguje v dvoch rovinách - v custom dizajne a riešeníach pre klientov na mieru a v produktovom portfóliu vašich dizajnov z rôznorodých materiálov. Tie aj sami produkuje a je možné ich kúpiť aj cez e-shop. Aktuálne ste niektoré z nich aj predstavili na spoločnej autorskej výstave nazvanej Vedľa seba. Ktorú z týchto dvoch polôh preferujete?

TK: Momentálne nám vyhovuje, že pracujeme v týchto dvoch rovinách, lebo idú v podstate ruka v ruke. Tým, že robíme na vlastných projektoch a budujeme vlastnú značku, zároveň tvoríme portfólio, na ktorého základe potom klient vidí náš spôsob uvažovania a prístup k dizajnu. Zároveň je tu aj tretia rovina, a to je návrh na mieru do konkrétneho priestoru, ktorý nás v začiatkoch asi najviac živí. Vďaka tomu máme možnosť tieto veci kombinovať a zároveň postupne zisťovať, čo je pre nás dlhodobo udržateľné, či skôr spolupráce s klientmi, alebo vlastná značka a produkty.

GS: S návrhmi na mieru je to tak, že je to vždy istá výzva, je to úplne iný druh navrhovania. Musí to byť pre ten konkrétny priestor dobré, musí to tam fungovať, pričom inde by to možno fungovať nemuselo. Ale keď robíme nejaké malé produkty, ktoré by sme chceli ideálne produkovať vo väčšej sérii, tak to je úplne niečo iné. Tam sa treba pozerať na celkom iné kritériá. A podľa mňa je o niečo jednoduchšie, keď už je nejaký produkt vymyslený, zabehnutý vo výrobe a dá sa ďalej predávať pod zabehnutou značkou. A možno tam aj trošku smerujeme.

<https://scd.sk/clanky/medzi-prototypom-a-realitou>